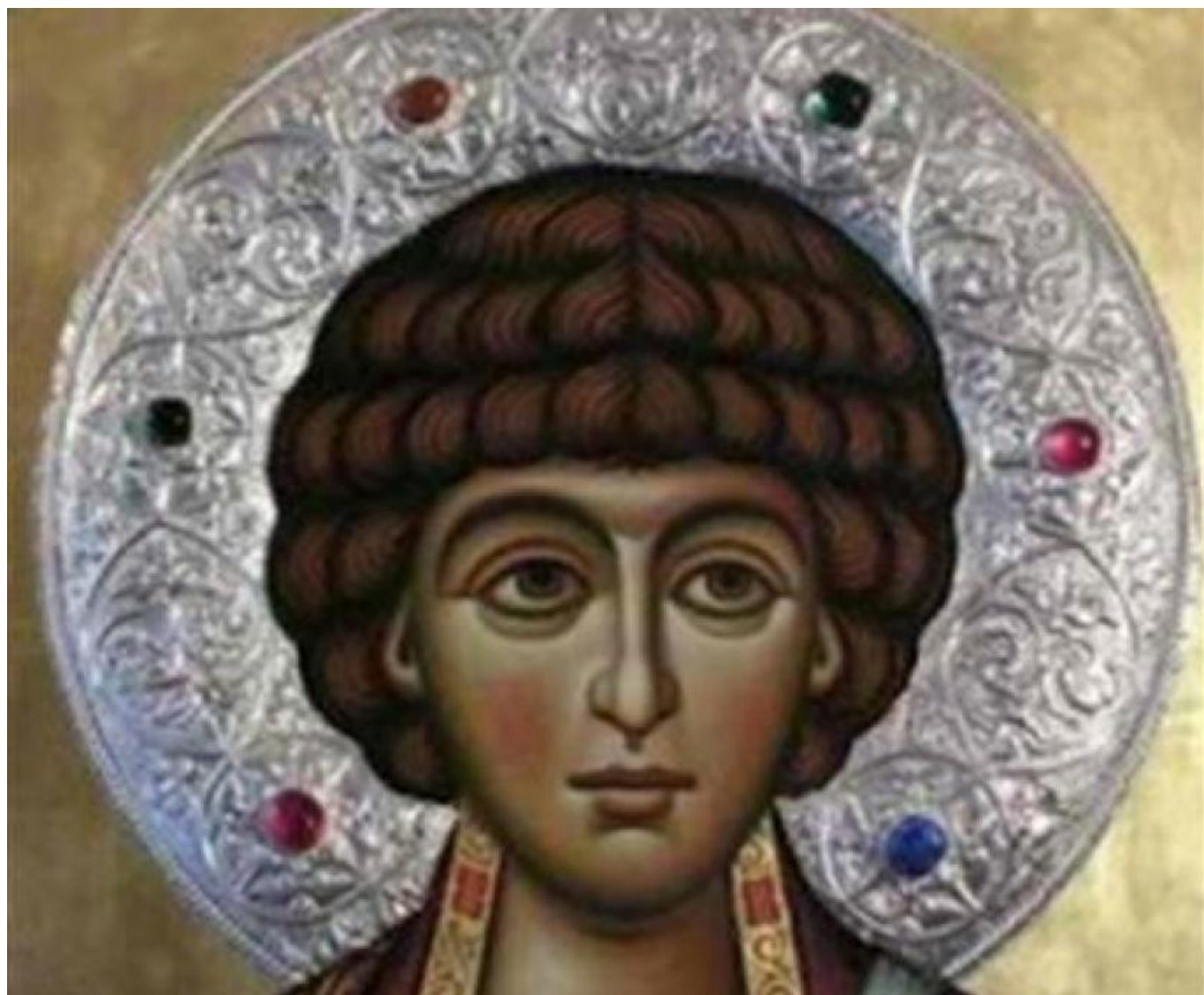


Η φοβερή ιστορία με τον ασεβή γιατρό και τον Άγιο Παντελεήμονα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)



«Τί είναι αυτό το κόκκαλο παπά μου; Πάρτο από δω και τράβα σπίτι σου» με αυτά τα λόγια ο ασεβής γιατρός έδιωξε τον πιστό ιερέα που έφερε στην άρρωστη πρεσβυτέρα απότμημα του ιερού λειψάνου του Αγίου Παντελεήμονα. Μετανιωμένος, όμως, επέστρεψε στον ιερέα για να απολογηθεί.



Ἡ πρεσβυτέρα εἶχε ὄγκο στο στήθος καί εγχειρί-στηκε. Μόλις ἐβγαλαν τον ὄγκο, δίνουν ἕνα κομμάτι στον πατέρα Ευάγγελο να το πάει για βιοψία καί να φέρει ἀμέσως τ' ἀποτελέσματα. Μετά την ἀπάντηση της εξετάσεως, οι γιατροί δεν δίνουν οὔτε ἕξι μήνες ζωῆς στην ἀρρωστη. Ἡ κόρη του παπα-Βαγγέλη λι-ποθυμά μόλις το ἀκούει, ὁ ἴδιος τα χάνει. «Ἀκου, λέει, γιατροί να το πουν ἔτσι ξαφνικά στο παιδί! Στά χέρια του ὅμως σφίγγει το χέρι του Ἀγίου Παντελεήμονα, πού ἔχει φέρει μαζί του, καί προσεύχεται.

Βγάζουν την πρεσβυτέρα ἀπό το χειρουργεῖο. Με λαχτάρα ὁ πατήρ Ευάγγελος ἀκουμπά πάνω στις γά-ζες πού σκεπάζουν το εγχειρισμένο στήθος της πρε-σβυτέρας, το χέρι του Ἄγιου καί γονατιστός προσεύ-χεται.

Εκείνη την ὥρα μπαίνει ὁ χειρουργός με τη μάσκα ἀκόμη. Βλέπει τη σκηνή καί βάζει τίς φωνές.

-Τί εἶναι αὐτό το κόκκαλο παπά μου; Πάρτο ἀπό δω και τράβα σπίτι σου.

Ζαλισμένος ὁ καημένος, μα-ζεύει γρήγορα τ' ἀγία λείψανα καί προσπαθεῖ να βρει

την πόρτα. Μέσ' τη ζάλη του, όμως, ακούει τη νοσο-κόμα να φωνάζει το γιατρό στο τηλέφωνο, πού τον ζή-τα επειγόντως ή γυναίκα του.

Το απόγευμα σταματά μια κούρσα έξω από το σπί-τι του ιερέα και με έκπληξη ό παπα-Βαγγέλης βλέπει να βγαίνει ό γιατρός. Πω! πω! σκέφτεται, ό γιατρός και στο σπίτι μου ακόμα με κυνηγάει! Με φρίκη, όμως, βλέπει να κατεβαίνει από τ' αυτοκίνητο και ένας νέος παραμορφωμένος. Το στόμα του είχε πάει στ' αυ-τί του. Αποσβολώθηκε ό παπάς.

-Πάτερ μου, του λέει ό γιατρός, εκείνο το κόκκαλο το έχεις; Με συγχωρείς, παραφέρθηκα, την ώρα πού σ' έδιωχνα μου τηλεφώνησε ή γυναίκα μου, ότι το παιδί μας, πού έδινε εκείνη την ώρα εξετάσεις, έπα-θε ξαφνικά αυτήν την πάρεση πού βλέπεις. Κατάλαβα ότι εγώ έφταιξα και γι' αυτό σε παρακαλώ πολύ διά-βασε μας μια ευχή. Τη διεύθυνση σου στο χωριό την πήρα από την πρεσβυτέρα.

-Ευχαρίστως παιδιά μου, ελατέ στο εκκλησάκι. Κράτα αγόρι μου το χέρι του Αγίου και γονάτισε.

Έπλώνω στο κεφάλι του νέου το πετραχήλι και αρχίζω να διαβάζω την ευχή. Καθώς διαβάζω, ακούω θόρυβο κρακ, κρακ. Σκέφτομαι, τί συμβαίνει άραγε; Τελείωσα και, όταν σηκώθηκε το παιδί, τί να δοϋμε, το στόμα του παιδιού είχε επανέλθει στην θέση του! Πατέρας και γιος ρίχνονται πάνω μου.

-Παπούλη πώς να σ' ευχαριστήσουμε;

-Όχι εμένα, παιδιά μου, το Θεό και τον «Αγιο».

Από τότε για πάρα πολύ καιρό ερχόταν τακτικά να προσκυνήσουν και να φέρουν και το λάδι για το καντήλι του 'Αγίου.

Όσο για την πρεσβυτέρα, είναι τώρα περισσότερα από είκοσι χρόνια πού είναι τελείως καλά χωρίς να κάνει απολύτως καμμία θεραπεία. Μεγάλωσε τα παι-διά της και ζει στο χωριό προσέχοντας το εκκλησάκι με τα τόσα άγια λείψανα, μια πού δεν υπάρχει πια ό πατήρ Ευάγγελος. Ό γιατρός πολλές φορές έλεγε στον παπα-Βαγγέλη: «Εμείς παπά μου πρέπει να τα κά-ψουμε τα βιβλία μας».

Από το βιβλίο «Σταχυολογήματα από την θαυμαστή ζωή του π. Ευαγγέλου Χαλκίδη εφημέριου Αγ. Βασιλείου Λαγκαδά», Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη».